

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/1258/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6812205475
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6812205475.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, IČO: 45 535 108, zastúpeného právnym zástupcom SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, IČO: 36 862 711, v mene ktorého pred súdom koná JUDr. Alexander Kasatkin, advokát a prokurista, proti odporkyni U. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. č. XX, t.č. na neznámom mieste, v konaní zastúpenej opatrovníčkou Bc. Hedvigou Mázikovou, súdnou tajomníčkou informačného centra Okresného súdu Revúca, za účasti HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, so sídlom vo Zvolene, J. Bánika č. 2009/2, IČO: 42 305 675, ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, zastúpeného JUDr. Viliamom Glézlom, advokátom, so sídlom v Banskej Bystrici, Nemčianska č. 25, o zaplatenie 248,95 € s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Revúca č.k. 4C/30/2013-105 zo dňa 26.08.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal m e n í tak, že navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania vo výške 77,38 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Viliama Glézla, advokáta, so sídlom v Banskej Bystrici, Nemčianska č. 25, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v odvolacom konaní vo výške 18,83 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Viliama Glézla, advokáta, so sídlom v Banskej Bystrici, Nemčianska č. 25, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa, ktorým sa od odporkyne domáhal zaplatenia 248,95 € titulom zmluvnej pokuty spolu s príslušenstvom, spočívajúcim v úroku z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 28. 09. 2009 do zaplatenia a náhrady trov konania, z dôvodu nepreukázania dojednania zmluvnej pokuty s odporkyňou zo strany navrhovateľa zamietol; o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O. s. p.“) tak, že odporkyni náhradu trov konania nepriznal, pretože si ich náhradu neuplatnila a ani jej podľa obsahu súdneho spisu žiadne trovy v konaní nevznikli; vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania nepriznal s poukazom na ustanovenie § 150 ods. 1 O. s. p., nakoľko mal za to, že v predmetnej právnej veci nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva. Už zo samotného ustanovenia § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, so sídlom vo Zvolene, J. Bánika č. 2009/2, IČO: 42305675, bolo zriadené, okrem iného za účelom podávania návrhov, účasti v konaní a tiež zastupovania v konaniach pred štátnymi orgánmi, teda bolo zriadené za účelom ochrany spotrebiteľa. Paušálny vstup vedľajšieho účastníka do viacerých konaní, v ktorých vystupuje navrhovateľ, a jeho zastúpenie advokátom, zbytočne navýšilo trovy konania (pozostávajúce z trov právneho zastúpenia), preto ich súd nemohol považovať

za účelne vynaložené. Obdobný právny záver o neúčelnosti trov vedľajšieho účastníka už vyslovili sudy vyšších stupňov, ako napr. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 6 Cdo 37/2013.

Proti rozsudku okresného súdu vo výroku, ktorým súd nepriznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, podal včas odvolanie vedľajší účastník. S názorom okresného súdu o neúčelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nesúhlasil. Podľa jeho názoru v danom prípade neexistujú výnimočné okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré by umožňovali použitie § 150 O. s. p., pričom použitie citovaného ustanovenia nie je možné v prípade, kedy súd dospeje k záveru o neúčelnosti trov vedľajšieho účastníka (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/379/2012). Poukázal na to, že k zamietnutiu návrhu došlo v dôsledku jeho procesnej aktivity. Práve kvalifikované podanie vedľajšieho účastníka, v ktorom poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ svoj nárok na zmluvnú pokutu neprekázal (keď nepredložil Dodatok k zmluve o pripojení, ktorého obsahom malo byť okrem iného dojednanie o zmluvnej pokute), a ktorého závery boli prenesené do odôvodnenia rozsudku okresného súdu, bolo dôvodom zamietnutia návrhu navrhovateľa. Úkony, ktoré vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu v konaní vykonal možno považovať za účelné z toho hľadiska, že ich vynaložením vedľajší účastník sledoval a priamo realizoval ochranu práv odporkyne proti uplatňovanému nároku navrhovateľa. Do pozornosti súdu dal rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09, z ktorého vyplýva, že vedľajší účastník má právo nechať sa zastupovať advokátom aj na náhradu trov konania. Odvolaciemu súdu navrhol napadnutý výrok rozsudku okresného súdu zrušiť a vec vrátiť v tomto rozsahu na ďalšie konanie. Alternatívne navrhol napadnutý výrok zmeniť tak, že odvolací súd zaviazá navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy prvostupňového konania vo výške 137,48 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka vedený vo Fio Banka, a.s. pobočka zahraničnej banky, č. ú.: 2500415041/8330, VS: 44302013. Uplatnil si aj trovy odvolacieho konania vo výške 21,32 €.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhol odvolanie odmietnuť ako podané neoprávnenou osobou. Na podanie odvolania vedľajším účastníkom sa podľa neho vyžaduje prejav vôle hlavného účastníka, ktorý v danom prípade takýto prejav vôle neposkytol. Ak hlavný účastník nevyužil svoje právo podať opravný prostriedok, vedľajší účastník takto bez jeho prejavu vôle konať nemôže. Uviedol, že účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho zmysel a účel, a teda „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov. Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie a nie konanie, v ktorom súd rozhoduje o návrhu platobným rozkazom (tzv. skrátene konanie). Na vstup vedľajšieho účastníka do konania je nevyhnutný výslovný súhlas účastníka, ktorého záujmy chce v konaní podporovať, keď takýto súhlas odporca neudelil. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05. 02. 2013. V závere zdôraznil pripravované legislatívne zmeny zákona č. 99/1963 Zb. týkajúce sa ustanovenia § 93 O. s. p.

Opatrovníčka odporkyne sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka napriek jeho doručeniu nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v medziach daných § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O. s. p a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, považujúc odvolanie vedľajšieho účastníka za čiastočne dôvodné, podľa ustanovenia § 220 O. s. p. zmenil z nasledovných dôvodov:

V zmysle § 220 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Podľa § 93 ods. 2 O. s. p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 prvá a druhá veta O. s. p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba.

V zmysle § 142 ods. 1 O. s. p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že návrhom na začatie konania sa navrhovateľ voči odporkyni domáhal zaplata sumy 248,95 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 248,95 € od 28.09.2009 do zaplata a náhrady trov konania z titulu zmluvnej pokuty podľa zmluvy o pripojení. Predmetom daného konania je nárok navrhovateľa, ako postupníka, z pôvodného zmluvného vzťahu medzi T-Mobile Slovensko, a.s., so sídlom v Bratislave, Vajnorská č. 100/A, IČO: 35 705 019, ako poskytovateľom elektronických telekomunikačných služieb a odporkyňou, ako účastníkom, ktorý bol postupcom - spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. so sídlom v Bratislave, Karadžičova 10, IČO: 35 763 469, postúpený navrhovateľovi, a ktorý vyplynul zo zmluvy o pripojení zo dňa 06.08.2007. Z činnosti odvolacieho súdu je známe, že obchodná spoločnosť T-Mobile Slovensko, a.s., so sídlom v Bratislave, Vajnorská č. 100/A, IČO: 35 705 019, zanikla výmazom z obchodného registra dňa 01.07.2010 v dôsledku zlúčenia s obchodnou spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., so sídlom v Bratislave, Karadžičova č. 10, IČO: 35 763 469, ktorá sa stala jej univerzálnym právnym nástupcom. Dňa 09.04.2013 doručil vedľajší účastník okresnému súdu písomné podanie, ktorým oznámil svoj vstup do konania na strane odporkyne. Uznesením č. k. 4C/30/2013-53 zo dňa 19.06.2013 okresný súd za opatrovníčku odporkyne ustanovil Bc. Hedvihu Máziková, súdnu tajomníčku informačného centra Okresného súdu Revúca. Vo vyjadrení k návrhu navrhovateľa zo dňa 12.08.2013 sa vedľajší účastník zaoberal analýzou spotrebiteľského vzťahu založeného zmluvou o pripojení; ako prvoradý dôvod zamietnutia návrhu navrhovateľa uviedol skutočnosť, že navrhovateľ svoj nárok na zmluvnú pokutu nepreukázal keď nepredložil Dodatok k zmluve o pripojení, ktorého obsahom malo byť okrem iného dojednanie o zmluvnej pokute; poukázal na neprijateľnosť zmluvnej podmienky týkajúcej sa zmluvnej pokuty v zmluve o pripojení a tým jej neplatnosť; uviedol rozhodnutia súdov, ktorými bola rovnaká zmluvná podmienka, aká bola použitá v zmluve uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou, vyhlásená za neprijateľnú; vzhľadom na uvedené žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť a priznať náhradu trov konania, ktoré si uplatnil vo výške 68,74 €. Uznesením č.k. 4C/30/2013-69 zo dňa 21.08.2013 okresný súd pripustil vstup vedľajšieho účastníka do konania, keď na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, toto uznesenie zmenil uznesením č.k. 17Co/596/2013-94 zo dňa 14.05.2014 tak, že návrh navrhovateľa na vyslovenie neprípustnosti vedľajšieho účastníctva subjektu HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, so sídlom vo Zvolene, J. Bánika č. 2009/2, IČO: 42 305 675, ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, zamietol. Následne okresný súd dňa 26.08.2014 vyhlásil napadnutý rozsudok, ktorým návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol a rozhodol o trovách konania.

V prejednávanej veci je zrejmé, že predmetom konania bol nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Vedľajší účastník je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov. Pre správne rozhodnutie o odvolaní je potrebné primárne zodpovedať na otázky, či vedľajší účastník, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastúpením môže vzniknúť právo na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia.

Od účinnosti novely Občianskeho súdneho poriadku vykonanej zákonom č. 353/2014 Z. z. účinným od 01.01.2015 sa v ustanovení § 93 ods. 3 O.s.p. za prvú vetu vložila nová druhá veta, ktorá znie: "Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada."; predmetný zákon v tejto súvislosti nezakotvil žiadne prechodné ustanovenia, v zmysle ustálených procesných zásad sa preto v plnom rozsahu aplikuje aj na všetky neskončené súdne konania; súčasne v zmysle zásady zákazu retroaktivity platí, že všetky účinky procesných úkonov a legitímne očakávania, ktoré nastali podľa právneho stavu účinného do 31.12.2014, zostávajú v týchto konaniach v plnej miere zachované a nie je možné späťne vyžadovať splnenie podmienok zavedených novou právnou úpravou, ktoré právnou úpravou účinná do 31.12.2014 nevyžadovala.

Ustanovenie § 93 ods. 3 O.s.p. (v znení účinnom do 31.12.2014) upravovalo spôsob, akým vedľajší účastník vstúpi do konania, resp. akým získa procesné postavenie vedľajšieho účastníka. Účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania sú v zmysle citovaného ustanovenia spojené s okamihom doručenia oznámenia o jeho vstupe súdu; oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania predstavuje procesný úkon, ktorého účinky súd posudzuje podľa právnej úpravy účinnej v čase uskutočnenia takéhoto úkonu; žiadne z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 31.12.2014 nevyžadovalo výslovný súhlas podporovaného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane tak, ako na to poukazoval navrhovateľ v odvolaní, keď zjavne nesprávnym spôsobom vykladá uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05.02.2013; Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 31.12.2014 umožňuje konajúcemu súdu rozhodovať o prípustnosti vedľajšieho účastníctva len na návrh (§ 93 ods. 3 posledná veta v znení účinnom do 31.12.2014), čo znamená, že prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania súd z vlastnej iniciatívy neskúma; dôvodom nepripustenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania je len výslovný nesúhlas podporovaného účastníka, ktorý tento oznámi súdu po doručení oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania; následný súhlas podporovaného účastníka sa vyžaduje len vo vzťahu ku konkrétnym procesným úkonom vedľajšieho účastníka, ktoré v konaní vykoná (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05.02.2013). Na podanie odvolania proti rozhodnutiu o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, vedľajší účastník súhlas podporovaného účastníka nepotrebuje, pretože takéto rozhodnutie vyznieva priamo v jeho neprospech. Z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. vyplýva samostatné procesné postavenie vedľajšieho účastníka v konaní porovnateľné s postavením účastníka konania vo vzťahu k procesným právam a procesným povinnostiam.

Z citovaného ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie (ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15.10.2008 zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky č. 10a k ustanoveniu § 93 ods. 2 O.s.p.) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k ustanoveniu § 93 ods. 1 O.s.p. špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z ustanovenia § 93 ods. 1 O.s.p., ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania. Z toho jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, vedľajší účastník má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník s tým, že nemusí preukazovať svoj právny záujem na jeho výsledku, pretože (ako už bolo uvedené vyššie) možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporkyne (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p. Z ustanovenia § 93 ods. 4 prvá veta O.s.p., podľa ktorého vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 O.s.p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Súčasne platí, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Pre úplnosť odvolací súd v súvislosti s argumentom navrhovateľa ohľadom neprípustnosti vedľajšieho účastníctva v prejednávanej veci odkazuje na argumentáciu uvedenú v rozhodnutí č.k. 17Co/596/2013-94 zo dňa 14.05.2014 ktorým rozhodnutie okresného súdu o pripustení vstupu vedľajšieho účastníka zmenil tak, že návrh navrhovateľa na vyslovenie neprípustnosti vedľajšieho

účastníctva subjektu HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, so sídlom vo Zvolene, J. Bánika č. 2009/2, IČO: 42 305 675, ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, zamietol.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní (§ 142 ods. 1 O.s.p.). Aplikácia citovaného ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania, a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich kritérií je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči účastníkovi konania a aby neodporovalo dobrým mravom.

V predmetnom prípade bola pri rozhodovaní o náhrade trov konania na mieste aplikácia § 142 ods. 1 O.s.p., teda priznanie náhrady trov konania podľa zásady úspechu v konaní. V zmysle tejto zásady súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Úspech v konaní treba chápať v procesnom zmysle, teda v závislosti od výsledku súdneho sporu. Navrhovateľ má procesný úspech v plnom rozsahu vtedy, keď súd v plnom rozsahu vyhovie jeho návrhu vo veci samej a vydá rozsudok v súlade s navrhovaným petítom. O plný úspech odporcu ide vtedy, keď súd návrh v celom rozsahu zamietne. Zamietnutím návrhu v celom rozsahu bola odporkyňa úspešná v plnom rozsahu a vzniklo jej právo na náhradu trov konania voči navrhovateľovi. Odporkyňa si však právo na náhradu trov konania neuplatnila ani jej v konaní žiadne trovy nevznikli. Právo na náhradu trov konania vzniklo aj vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane v konaní úspešnej odporkyne, ktorý bol v konaní zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov a uplatnil náhradu trov konania za poskytnuté právne služby. Ako bolo uvedené vyššie, zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku nevyplýva nemožnosť vedľajšieho účastníka dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov. Pri rozhodovaní o jeho trovách konania posudzuje súd len účelnosť ich vynaloženia.

Okresný súd s poukazom na § 150 ods. 1 O.s.p. vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal vzhľadom na jeho paušálny vstup do konania, keď trovy vynaložené na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka považoval za zbytočne navyšujúce trovy konania, a tým vynaložené neúčelne. Odvolací súd konštatuje, že okresný súd aplikoval ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p. bez toho, aby posúdil celý komplex (vyššie uvedených) okolností relevantných pre rozhodovanie o náhrade trov konania podľa tohto zákonného ustanovenia. Dôvody, na ktoré poukázal okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia neobstoja. Ako dôvod osobitného zreteľa nie je možné určiť okolnosť, že vstup vedľajšieho účastníka pokladal okresný súd za paušálny, v dôsledku čoho sa zbytočne navyšujú trovy konania. V danom prípade navyše nešlo o paušálny vstup do konania, nakoľko k zamietnutiu návrhu na začatie konania došlo práve v dôsledku kvalifikovane poskytnutej obrany odporkyne zo strany vedľajšieho účastníka. S argumentom okresného súdu ohľadom paušálneho vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ako aj neúčelnosti vynaložených trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, nemožno súhlasiť vzhľadom na to, že práve kvalifikované podanie vedľajšieho účastníka, v ktorom namietol nepreukázanie nároku navrhovateľa na zmluvnú pokutu a poukázal na charakter zmluvnej podmienky ako neprijateľnej zmluvnej podmienky (a tým jej neplatnosť), a ktorého závery boli sčasti prenesené do odôvodnenia rozsudku okresného súdu, bolo dôvodom zamietnutia návrhu navrhovateľa, a teda malo priamy vplyv na spôsob skončenia sporu. Okresný súd potom nesprávne aplikoval ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p., vo vzťahu k dôvodom, na ktoré poukázal ako na dôvody hodné osobitného zreteľa v odôvodnení svojho rozhodnutia, pretože aplikácia § 150 ods. 1 O.s.p. v žiadnom prípade neodôvodňuje nepriznanie trov konania z dôvodu neúčelnosti.

Vedľajší účastník na strane odporkyne si pre prípad úspechu vo veci uplatnil náhradu trov konania v sume 137,48 €. Trovy konania však nesprávne vyčíslil, pretože za základ pre výpočet odmeny právneho zástupcu zobral súčet istiny (248,95 €) a príslušenstva. Za tarifnú hodnotu veci v zmysle § 9 ods. 1

Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. je však nevyhnutné považovať len samotnú sumu uplatňovanej istiny (248,95 €) bez príslušenstva, a základnú sadzbu tarifnej odmeny za každý úkon právnej služby následne určiť podľa § 10 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.

V prejednávanej veci preto vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne vzniklo v plnom rozsahu právo na náhradu trov konania voči navrhovateľovi, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za tri úkony právnych služieb, a to - 1. príprava a prevzatie zastúpenia v sume 21,58 € spolu s režijným paušálom v sume 7,81 €, 2. vyjadrenie k návrhu na začatie konania v sume 21,58 € spolu s režijným paušálom v sume 7,81 € a 3. vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa v sume 10,79 € (odmena znížená na polovicu podľa § 13a ods. 2 písm. b/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.07.2013, pretože nešlo o odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej); spolu s režijným paušálom v sume 7,81 €, t.j. spolu trovy konania v sume 77,38 €; ktoré je navrhovateľ v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporkyne.

Pokiaľ išlo o trovy konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne vynaložené na úkon právnej služby - stanovisko k vyjadreniu navrhovateľa zo dňa 30.09.2013, tieto odvolací súd nepokladal za vynaložené účelne, a to z toho dôvodu, že jeho obsah vo vzťahu k zmluvnej pokute predstavovala argumentácia vedľajšieho účastníka uvedená už vo vyjadrení k návrhu na začatie konania zo dňa 12.08.2013, a vo vzťahu k otázke vedľajšieho účastníctva argumentácia obsiahnutá vo vyjadrení vedľajšieho účastníka k odvolaniu navrhovateľa zo dňa 30.09.2013, a teda bolo len opätovným zopakovaním tých istých tvrdení právneho zástupcu vedľajšieho účastníka uvedených v písomných podaniach, za ktoré bola vedľajšiemu účastníkovi priznaná náhrada trov konania. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania uplatnených za predmetný úkon právnej služby nepriznal.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Vedľajší účastník na strane odporkyne bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a uplatnil trovy odvolacieho konania, ktoré však nesprávne vyčíslil. Uplatnenú náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd korigoval tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy odvolacieho konania v sume 18,83 €, ktoré pozostávajú z jedného úkonu právnej služby, t.j. odvolanie v sume 10,79 € (odmena znížená na polovicu podľa § 13a ods. 2 písm. b/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.07.2013, pretože nešlo o odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej; spolu s režijným paušálom v sume 8,04 €; spolu trovy odvolacieho konania vedľajšieho účastníka v sume 18,83 €, ktoré je navrhovateľ v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporkyne JUDr. Viliamovi Glézlovi, advokátovi so sídlom v Banskej Bystrici, Nemčianska č. 25, na účet vedený vo Fio banka, a. s. pobočka zahraničnej banky, č.ú.: 2500415041/8330, VS: 44302013.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.